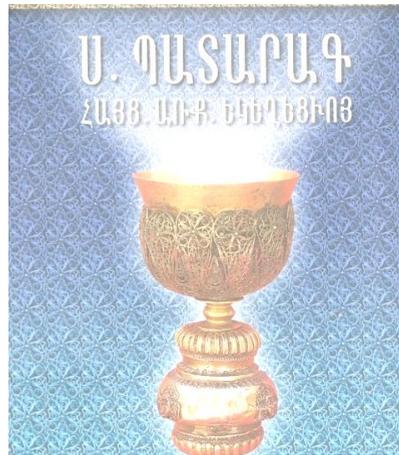

ԾՆՆԴԵԱՆ ՏԱՐԵԴԱՐՁԻ ՕՐՈՒԱՆ ԱՂՕԹՔ

Ամենակալ՝ Աստուած, արարիչ եւ պահողը բոլոր արարածներուն: Դուն, որ բու օրհնեալ կամֆով սփանչելի կերպով ստեղծեցիր ու կազմեցիր զիս եւ բու մեծ նախախնամութեամբդ պահեցիր զիս ծննդեան օրէն մինչեւ այսօր, բաւարարելով իմ բոլոր պէտքերս: Կ'օրհնեմ եւ կը փառաւորեմ՝ բու անբաւ գթութիւնդ, երկնաւոր Հայր, եւ շնորհակալութիւն կը յայտնեմ քեզի: Երկարէ՛ իմ կեանքիս ժամանակը, որպէսզի դառնամ իմ գործած յանցանքներէս, եւ իմ կեանքիս մնացեալ օրերը անցնեմ բարեգործութեամբ եւ բու պատուիրաններուդ համաձայն, աստուածահանոյ եւ զգաստ կենցաղով ու բարեպաշտութեամբ, բո՛ւ փառքիդ համար, որպէսզի իմ հոգիս փրկուի, իմ ծնողներս միտքարուին եւ եղբայրներս ու բոլոր ընկերներս ուրախանան եւ օգտուին: Եւ ինչպէս, որ բու սփանչելագործութեամբդ այս օրը զիս մօրս արգանդէն հանեցիր՝ որպէսզի ժամանակաւոր կերպով այս աշխարհի վրայ ապրիմ, նոյնպէս ալ վերջին օրը զիս երկրի արգանդէն հանէ՝ որպէսզի անմահական եւ յաւիտենական կեանքով ապրիմ բու արքայութեանդ մէջ, բու յոյսիդ շնորհով, որովհետեւ դո՛ւն ես իմ Տէրս եւ Աստուածս, ո՛վ իմ փրկիչս եւ ապաւնս, բու շնորհիդ օգնութեան ապաւինած կը մնամ այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

ՀԱՅՑ. ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ

ՊԱՏԱՐԱԳԻ ԽՈՐՀՈՐԴԻՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒՄ

2.- Պատրաստութիւն ընծաներուն

Գ.- ԲՈՒՆ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ կամ ՀԱՄԱՏԱՑԵԱԼՆԵՐՈՒ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ ԱՄԵՆԵՑՈՒՆ

Հաւատալով կը ճաշակեմ սուրբ, կենդանարար եւ փրկարար Մարմինդ, ո՛վ Քրիստոս, իմ Աստուածս, մեղքերուս թողութեան համար»:

Ապա ըմպելով սրբարար Արիւնը, կ'ըսէ. «Հաւատալով կը խմեմ սրբարար եւ մաքրող քու Արիւնդ, ո՛վ Քրիստոս Յիսուս, իմ Աստուածս, մեղքերու թողութեան համար»:

Պայծառացեալ հոգիով եւ անխառն գոհունակութեամբ պատարագիչ քահանան, որպէս երախտագիտութիւն իր աղերսանքը կը ներկայացնէ Պատարագեալ Աստուածորդոյն, ըսելով.- «Անապական մարմինդ թող կեանք դառնայ ինձի համար, եւ սուրբ Արիւնդ՝ քաւութիւն եւ թողութիւն իմ մեղքերուս»:

Վարագոյրը կը բացուի... Ըարունակելի

ՔՈՒ ԽՕՍՔԻ ԽՄ ՈՑԵՐՈՒՄ ԵՐԱԳ Է ՈՒ ԽՄ ԸԱԽԴՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (Ս. 119.105)

ԺԸ. ՏԱՐԻ ԿԻՐԱԿԻ, 16 ՄԱՐՏ 2025 ԹԻՒ 11

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՏՈՒՄԾԱՀՆՉՁԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ ԵՍ. 54.11-55.13: Բ. Կր. 6.1-7.1: Ղկ. 15.1-32

ՅԻՍՈՒՍ ԵՐԻՍՏՈՍԻ ԱՄԵՏԱՐԱՆԸ

ԸՍՏ ՂՈՒԿԱՍԻ 15.1-32

Մարդ մը երկու զաւակ ունէր: Կրտսերը հօրը ըսաւ. "Հայր, քու ստացուածքդ ինձի ինկող բաժնը հիմա սուր ինձի": Եւ հայրը իր զաւակներուն միջեւ բաժնեց իր ունեցածը: Քանի մը օր ետք կրտսեր զաւակը առաւ իր ամբողջ հարստութիւնը եւ հեռու երկիր մը գնաց: Հոն անառակ կեանք մը ապրելով մսխեց հարստութիւնը եւ սպառեց իր ամբողջ ունեցածը:

Պատահեցաւ, որ այդ երկրին մէջ մեծ սով մը տիրեց, երբ արդէն ինք սկսած էր աղքատանալ: Ուստի գնաց այդ երկրի քաղաքացիներէն մէկուն քով ծառայ եղաւ, եւ անիկա իր ազարակը դրկեց զինք՝ խոզեր արածելու համար: Նոյնիսկ պատրաստ էր խոզերուն կերած եղջիրներով իր փոքր լեցնելու, սակայն ոչ ոք կու տար իրեն: Երբ անդադարձաւ իր վիճակին, ինքնիրեն ըսաւ. «Հօրս տան մէջ քանի՞ գործաւորներ կան, որոնք իրենց պէտք եղած կերակուրէն աւելին ունին, մինչ ես հոս անօթութենէ կը մեռնիմ: Ելլեմ երթամ հօրս քով եւ ըսեմ իրեն.- Հայր, մեղանչեցի Աստուծոյ եւ քեզի դէմ. այլեւս արժանի չեմ քու որդիդ կոչուելու. զիս նկատէ՛ քու գործաւորներէդ մէկը»: Ապա ելաւ եւ հօրը քով գնաց: Տակաւին տունէն բաւական հեռու էր, երբ հայրը տեսաւ զինք ու գնաց վազելով դիմաւորեց զայն, վզին փաթթուեցաւ եւ համբուրեց: Որդին հօրը ըսաւ. «Հայր, մեղանչեցի Աստուծոյ եւ քեզի դէմ. այլեւս արժանի չեմ քու որդիդ կոչուելու»: Հայրը իր ծառաներուն հրամայեց. «Անմիջապէս քերէք լաւագոյն պատմունքներ եւ հագցուցէք իրեն. մատանի անցուցէք իր մատին եւ կօշիկ տուէք իրեն: Բերէք պարարտ հորթը, մորթեցէք, ուտենք եւ ուրախանանք: Որովհետեւ իմ այս զաւակս մեռած էր՝ եւ ողջնցաւ, կորսուած էր՝ գտնուեցաւ»: Եւ սկսան խրախճանքի:

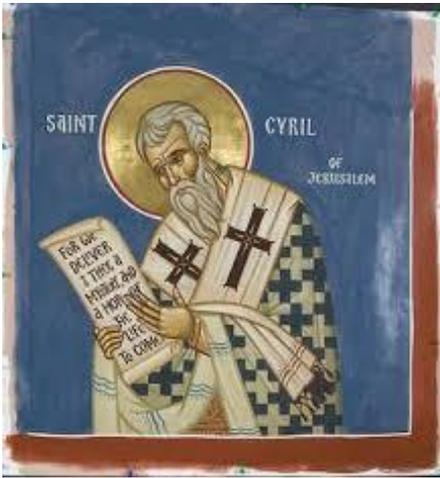
Մինչ այդ, երեց զաւակը ազարակ կը գտնուէր: Վերադարձին, երբ տան մօտեցաւ՝ երգի ու պարի ձայներ լսեց: Կանչեց ծառաներէն մէկը եւ հարցուց, թէ ի՞նչ կայ: Ծառան ըսաւ իրեն. «Եղբայրդ եկաւ, եւ որովհետեւ ողջ-ամողջ վերադարձաւ, հայրդ պարարտ հորթը մորթեց»: Երեց զաւակը զայրացաւ եւ չուզեց ներս մտնել: Այս մասին իմանալով, հայրը դուրս ելաւ եւ աղաչեց, որ ներս մտնէ:

Իսկ ան պատասխանեց. «Տարիներէ ի վեր քեզի կը ծառայեմ, որեւէ մէկ հրահանգդ չանտեսեցի, եւ սակայն նոյնիսկ ու մը չտուիր ինձի, որ ուրախանայի բարեկամներուս հետ: Մինչդեռ, երբ քու այդ որդիդ եկաւ, որ քու ստացուածքդ պռոնիկներուն հետ մսխեց, պարարտ հորթը մորթեցիր անոր համար»:

Հայրը ըսաւ. «Տղաս, դուն միշտ ինձի հետ ես եւ ամբողջ ունեցածս քուկը է: Սակայն հիմա պէտք է ուրախանանք եւ ցնծանք, որովհետեւ այս եղբայրդ մեռած էր՝ ողջնցաւ, կորսուած էր՝ գտնուեցաւ»:

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ԿԻՐԵՂ ՀԱՅՐԱՊԵՏ

Վարդապետ եկեղեցւոյ, ծնաւ 315-ին Երուսաղեմի մօտերը, քահանայ ձեռնադրուեցաւ 345-ին, պատրիարք ընտրուեցաւ 350-ին: Իր առաքինակրօն կեանքին եւ իմաստութեան համար սիրելի դարձած էր ուղղափառներուն եւ նոյնիսկ չարափառներուն, այսինքն՝ արիոսեանց: Բայց պատրիարքական աթոռ ելլելէ առաջ, երբ ըմբերանեց այս վերջինները, անոնք հակառակութեամբ լեցուեցան իր դէմ: Այն հակառակութեան հետեւանքովն էր, որ անգամ մը գահընկեց եղաւ, եւ յետոյ նորէն դարձաւ Երուսաղեմ, Յուլիանոս Ուրացոյի ատեն, որուն հրէից Տաճարը վերաշինելու անմիտ ձեռնարկին ականատես իսկ եղաւ: Արիոսականները յաջողեցան վերըստին ձգել զինքը իր Աթոռէն, որուն վրայ վերջապէս վերահաստատեց յետոյ զինքը Կ. Պոլսոյ ժողովը: Իր օրով տեղի ունեցաւ Ս. Խաչին հրաշալի երեւումը Երուսաղեմի մէջ, որուն համար ծանուցանող նամակ մը ուղղեց Կոստանդ կայսեր:

Իր հոգեւոր գործունէութեան ամենէն փայլուն եւ արդիւնաւոր կողմերէն մին եղաւ ի քրիստոնէութիւն դարձնող բազմաթիւ հեթանոսներու, որոնք իր ձեռքէն կ'ընդունէին քրիստոնէութիւնը:

Այս առթիւ խօսած իր քարոզները, որոնք քրիստոնէական վարդապետութեան սփռելու սկզբունքները կը պարունակեն, մեծ մասամբ ամփոփուած են «Կոչումն ընծայութեան» հատորին մէջ, որ ոսկեդարեան թարգմանութեամբ վերածուած է հայերէնի: Թարգմանուած է նոյնպէս Կոստանդ կայսեր ուղղած իր նամակը: Իսկ աւանդութիւնը Երուսաղեմի Ս. Յակոբեանց եկեղեցիի Ս. Ստեփանոս մատրան մէջ կը ցուցնէ աւագանը, որուն մէջ Ս. Կիրեղ մկրտած էր երախայից բազմութիւն մը:

ՀԱՅՐԵՐԸ Կ'ՆՍԵՆ. ՊԱՇՏՅՈՂՈՒԹԻՒՆԸ՝
Պահեցողութիւնը շղթայի մը նման ամուր կը դարձնէ եւ կը պահէ բարոյական բոլոր առաքինութիւններն ու հաւատքի պօրութիւնը: Ան թշնամիին դէմ հպօր աշտարակ մըն է ու սատանայի բոլոր նետերուն դէմ ամուր պարիսպ մը:
Միայն ուտելիքներէ կրկուրը չէ, որ պահէ կը կոչուի, այլ նաեւ՝ բոլոր տեսակի մեղքերէ մաքրուիլը: Պահէ է նաեւ չխօսիլը՝ մանաւանդ երբ հարցում մը ուղղուած չէ կամ կարիքը պահանջուած չէ խօսելու: Պահէ է չբարոյութիւնը, աղքատութիւնը, անելորդ ինչքերով չմտախոհուիլը, միայն օրուան կարիքները հոգալը եւ նոյն բաները Աստուծոյ խնդրելը: Պահէ է խոնարհութիւնը, հնազանդութիւնը եւ մաքուր սրտով բոլորը սիրելը:
ՅՈՒՆԱՆ ՍԱՆԳԱԿՈՒՆԻ

Հ ՈՔԵՒՈՐ ՊԱՏ ԳԱՍ

ԽՈՍՏՈՎԱՆԻՔ ՈՐ ԲՆՍ ՄԸ ՉՈՒՆԻՔ ՈՐՊԷՍՉԻ ՏԵՐԸ ՄԵՉԻ ԲՆՍ ՄԸ ՏԱՅ

Աշակերտները հաստատելէ ետք որ ուտելիք բան մը չունին՝ այն ատեն միայն Տէրը օրհնեց զիրենք առատապէս, անոնց շնորհելով մեծ ձուկեր: Կարելի է հոգեւոր հայեացքով մօտենալ այս կէտին: Եթէ երբեք աշակերտները նիւթական ուտելիք չկրցան ունենալ առանց Տիրոջ միջամտութեան, որքա՞ն անելի դժուար էր իրենց համար հոգեւոր ուտելիք ունենալ, անով կշտանալու եւ ուրիշներն ալ կշտացնելու համար:

ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈՔԵՒՈՐ ՂԱՍԸ

Պէտք է աշակերտներուն նման, խոստովանինք Տէր Յիսուսի ներկայութեան, թէ ուտելիք բան մը չունինք, թէ չունինք անհրաժեշտ այն հոգեւոր հացը որով կրնանք յագեցնուիլ եւ յագեցնել հոգեւորապէս անօթիները: Երբ խոստովանինք՝ այն ատեն միայն Տէրը մեր սիրտերը կեանքի Հացով լեցուն տապանակի պիտի վերածէ: Երբ խոստովանինք, որ Տիրոջ Խօսքին լեցունութիւնը չունինք, այն ատեն, Տէրը մեր հոգիները Աստուծոյ կենսատու Խօսքին մանանայով լեցուն սկիհի պիտի փոխակերպէ:

Ով Տէր դուն ես մեր հարստութիւնը եւ կեանքը: Մենք Քեզի կը վստահինք միշտ պօրացուր մեզի եւ քաջութիւնը տուր ընդունելու եւ խոստովանելու մեր սխալները:

ԵԹԷ ԿԱՍ ԵՐԲ Կ'ՈՒՉԵՍ...

ԵՐԲ ԱՅԵՍԱՐՉԻ ԽՈՒՈՎ ՎԻՃԱԿԸ ԿՐՎՐԱՌԷՔԶ, ԵՒ Կ'ՈՒՉԵՍ ԳԻՏՆԱԿԹԷ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԹՎԱԿՒՈՐՈՒԹԻՒՆԸ ԻՆՉ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ ՊԻՏԻ ԲԵՐԷ ԱՅԵՍԱՐՉԻ ԿԱՐՊԱ՝ ՍԱՂՄՈՍ 85

Բարեհաճութիւնդ ցոյց տուիր քու երկրիդ Տէ՛ր, եւ քու գերեալ ժողովուրդդ վերադարձուցիր: Ժողովուրդիդ անօրէնութիւնը ներեցիր, անոր բոլոր մեղքերը ներեցիր, ասեղ պայրոյթդ սանձեցիր:

Վերադարձի՛ր մեզի, ո՛վ մեր փրկիչ Աստուածը, եւ քու սաստիկ բարկութիւնդ հեռացո՛ւր մեզմէ: Մեզմէ յախտեան բարկացա՞ծ պիտի մնաս, բարկութիւնդ տեսակա՞ն պիտի ըլլայ: Մեզի նոր կեանք պիտի չտա՞ս որպէսպիսի քեզմո՛վ ժողովուրդդ ուրախանայ: Մեզի հանդէպ ողորմութիւնդ ցոյց տուր, Տէ՛ր, եւ փրկութիւնդ տուր մեզի:

Ես կը լսեմ որ Տէր Աստուած կ'ըսէ՝ անիկա խաղաղութիւն կը խոստանայ իր ժողովուրդին, մեզի՛ որ իրեն հաւատարիմ ենք, եւ անոնց՝ որոնք սրտով իրեն դարձած են: Վստահաբար Աստուծոյ փրկութիւնը մօտ է իրմէ ակնածողներուն, որպէսպիսի իր փառքը մեր երկրին բնակի:

Մէրն ու հաւատարմութիւնը իրարու պիտի հանդիպին, արդարութիւնն ու խաղաղութիւնը պիտի համբուրուին: Հաւատարմութիւնը երկրէն պիտի բուսնի, արդարութիւնը երկինքէն պիտի պարգեւուի: Այո՛, Տէրը իր բարիքը պիտի տայ, եւ մեր երկիրը իր բերքը պիտի տայ: Արդարութիւնը Տիրոջ առջեւէն պիտի երթայ, եւ անոր համար ճամբայ պիտի բանայ: